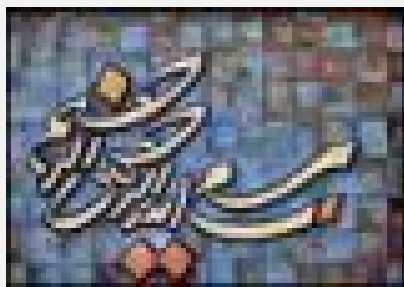


بسم الله جلوه مهر و محبت خداوند

آیه بسم الله الرحمن الرحيم به انسان درس مهر و محبت و عشق ورزی می دهد و شروع هر کاری بدون ذکر آن ابتر و بدون نتیجه خواهد بود.



خبرگزاری مهر- آیه بسم الله الرحمن الرحيم به انسان درس مهر و محبت و عشق ورزی می دهد و شروع هر کاری بدون ذکر آن ابتر و بدون نتیجه خواهد بود.

از امیرالمومنین (ع) روایت شده که پیامبر (ص) از خدای عزوجل نقل می کند: هر کار در خور توجهی که در آن بسم الله الرحمن الرحيم ذکر نشود، ابتر و بریده از نتیجه مطلوب است.

انسان اگر همه امور زندگی و بویژه حالات و جهات معنوی و باطنی و به خصوص روش مهرورزی و محبت به دیگران را از حضرت حق و پیامبران و امامان درس بگیرد، به یقین الگویی از پاکی و دوستی و صدق و صداقت و عشق و مهرورزی و نیکی و احسان خواهد شد، در این زمینه شناخت صفات حضرت حق و روش زندگی پیامبران و امامان ضروری است و پس از شناخت باید از طریق تمرین عملی، آن حقایق شناخته شده را در خود تحقیق داد تا همگان از وجود او بهره مند گردند و سعادت دنیا و آخرت او تامین شود.

هنگامی که به قرآن دقت می کنیم و می بینیم آیه شریفه "بسم الله الرحمن الرحيم" صد و چهارده بار در قرآن مجید تکرار شده است، آیا یکی از اهداف این تکرار درس دادن به انسان نیست که بر او لازم و واجب است وجودش را افق طلوع و مهر و مهربانی و عشق و محبت ورزی قرار دهد؟ کلمه "رحمان" صیغه مبالغه و کلمه "رحيم" صفت مشبه است و بر این اساس رحمان به معنای دارنده رحمت فراگیر و رحيم به معنای دارنده مهر و محبت همیشگی و ابدی است.

فیض کاشانی که متخصص علوم اسامی و آراسته به حسنات انسانی است در "تفسير الصافي" می گوید: رحمت رحمانیه، فراگیر نسبت به همه موجودات و شامل همه نعمت هاست و اما رحمت رحيمیه به معنای عنایت کردن توفیق در دنیا و دین به مومنان و دعوت نمودن از کافران به ایمان و آیین است. آیه بسم الله الرحمن الرحيم که به انسان درس مهر و محبت و عشق ورزی می دهد بی تردید جزء سوره فاتحه الکتاب و از آیات قطعی و رحمتی این سوره مبارکه است و رسول خدا (ص) در همه نمازهایش آن را قرائت می کرد و از آیات سوره حمد به شمار می آورد و می فرمود: فاتحه الکتاب همان سبع الثمانی یعنی آیات هفت گانه است.

و از حضرت امام رضا (ع) روایت شده است: "بسم الله الرحمن الرحيم" به اسم اعظم خدا از سیاهی چشم به سپیدی آن نزدیک تر است.

همچنین حضرت امام صادق (ع) فرمود: بلند خواندن و اظهار بسم الله الرحمن الرحيم در نماز واجب می باشد. و فرمود: دیگرانی که خدا آنان را نابود کند چه شده و چه دلیلی دارند که بزرگترین آیه قرآن را در نماز خود ترک می کنند؟!

آغاز و انجام قرآن، نمودار محبت

نزول قرآن مجید بر قلب ملکوتی پیامبر با آیه شریفه "بسم الله الرحمن الرحيم" که نمودار مهر و محبت و عشق و رحمت خداست شروع شد و در این آیه شریفه سخن از رحمانیت خداست که همه هستی رشحه ای از ظهور آن است: خدای رحمان بر تخت فرمانروایی و تدبیر امور آفرینش چیره و مسلط است آنچه در آسمان ها و زمین و آنچه میان آن دو و آنچه زیر زمین است فقط در سیره مالکیت و فرمانروایی اوست.

همچنین در آیه شریفه بسم الله سخن از رحیمیت خداست که هر رزق حلالی و هر گذشت و لطفی جلوه ای از آن است. پایان قرآن مجید هم با سوره ای است که ابتدایش آیه "بسم الله الرحمن الرحيم" و محتوایش دعوت مردم برای پناه بردن به رب ناس پادشاه ناس و معبود ناس است که لطف و مهر و رحمتش نسبت به ناس بی نهایت و بی پایان است اگر انسان به وسیله قرآن تربیت شود و قلبش جلوه گاه آیات کتاب خدا گردد بی تردید منبعی از مهر و محبت و عاطفه و دلسوزی می شود.

نکته ای که بسیار مهم است و شایسته است مورد توجه قرار بگیرد این است که ما اهل ایمان شبانه روز در ده رکعت نماز از نمازهای یومیه بیست بار حضرت حق را به دو صفت رحمان و رحيم به صورت فریضه ای شرعی می خوانیم این دو صفت فقط برای قرائت با

زبان مقرر نشده است بلکه نمازگزار با تکیه به عنایت و لطف حق باید قلب خود را از طریق نماز که منبع فیض و انرژی است به مهر و محبت بیاراید و آن را در همه امور مثبت برای دیگران به خاطر خدا و جلب خشنودی او هزینه کند تا از این راه به پاداش و ثواب دنیایی و آخرتی برسد و درونش همچون درون پیامبر که در سوره مبارکه توبه به رؤف و رحیم بودن بر اهل ایمان وصف شده (سوره توبه ایه 128) آراسته شود و نهایتاً متخلق به اخلاق حق گردد.